REISVERSLAG OKT. 2016

STICHTING LUCHT VOOR PRESPA

ING bank nr. NL54INGB0000035035
Rabobank. nr. NL54RABO0305858998
t.n.v. Stichting Lucht voor Prespa
website: www.luchtvoorprespa.nl
e-mail: info@luchtvoorprespa.nl

Kees en Johanna Baars
Ommelanderdrift 32
9781 LD Bedum
Tel. 050-3014157
K.v.K. Groningen 41012802
ANBI/RSIN nummer 8060.25.992

Begin maart ontvangen we de lijst met medicijnen die ons ziekenhuis nodig heeft voor komend jaar. Om geld in te zamelen ondernemen we de gebruikelijke activiteiten, zoals het versturen van de Nieuwbrief, het verkopen van Macedonische goederen e.d. op markten zoals Koningsdag, Wielerronde en Mooi Bedum. We vragen een offerte aan bij Imres en, ondanks dat ons budget nog niet toereikend is, bestellen we toch de medicijnen, want we willen eind september naar Macedonië en moeten rekening houden met een levertijd van 6-10 weken. Omdat Johanna op 9 augustus voor de 3e keer aan haar hand is geopereerd, is het lang onzeker of we de geplande 27 september kunnen vertrekken. Gelukkig krijgen we akkoord. Dit jaar gaan ook 4 etalagepoppen mee op transport. Deze hebben we via onze dochter gekregen uit het faillissement van V&D, ze zijn bestemd voor het klederdrachtmuseum in Podmocani.
Maandagmiddag 26 september brengt Henk ons naar het station in Groningen, vanwaar we met de trein naar Schiphol gaan. Omdat we dinsdag vroeg moeten vliegen hebben we een kamer geboekt in het Ibis hotel en kunnen dus nog lekker slapen. Dinsdagmorgen worden we om 04.00 uur gewekt. De shuttlebus brengt ons naar de vertrekhal en om 07.40 uur vliegen we naar Ohrid, waar we 09.50 landen. Onze vriend Živе haalt ons op, om 11.00 uur zijn we in Resen en begroeten onze vriendin Dine. We verbazen ons er over dat er weer een jaar voorbij is!!. Een uur later moeten we naar het dorp waar een markt is t.g.v. Jabolkober, de start van de appelpluk. Het is daar erg druk en het is hier “zien en gezien worden”. Maar de grootste verrassing krijgen we later in “Dve Liri”, waar we namens het gemeentebestuur een award krijgen: een “Gouden Appel” met oorkonde, voor onze jarenlange humanitaire hulp aan Prespa; we zijn zeer vereerd! Later hoorden we dat er 15 waren genomineerd en dat er maар 6 uitgereikt zijn. Na afloop worden we door velen gefeliciteerd en genieten we van een buffet.

De volgende morgen gaan we naar het ziekenhuis en begroeten het personeel. We hebben een ingelijste foto meegebracht die vorig jaar t.g.v. ons jubileum is gemaakt met de burgemeester en het personeel. Deze wordt opgehangen naast een equivalent van ons 1e transport. Donderdag gaan we weer naar het ziekenhuis en bespreken belangrijke zaken met de directie o.a. over het a.s. hulptransport. We bezoeken een paar oude plaatsjes Ljubino en en Brajcino en lunchen in restaurant Connect Beach aan de rand van het Prespameer. Het is prachtig weer (25°C) en we genieten enorm van het uitzicht over het meer.

De volgende dagen helpen we met appels plukken. Prespa is de Betuwe van Macedonië. Er zijn heel veel appelboomgaarden met een jaarproductie van 100.000 ton! Kees helpt de hele dag en Johanna maakt eerst ’s morgens met Dine de lunch klaar en brengt die naar de boomgaard, daarna helpt ze voorzichtig met haar rechterhand ook met plukken. In 2 dagen hebben we 325 kisten à 25 kg geplukt.
Dinsdag 04 oktober gaan we naar Bitola. De auto met de medicijnen en de etalagepoppen komt bij de douane en we gaan de import begeleiden. Het is elk jaar een hele toer om aan alle procedures te voldoen. Vooraf moeten we de paklijst met medicijnspecificaties, de factuur en onze douaneverklaring naar het ziekenhuis sturen. Zij gaan hiermee dan naar het ministerie van gezondheid in Skopje, die, na controle door een medicijnenbureau, een importvergunning maken, die door de minister zelf moet worden ondertekend. Na ontvangst van deze vergunning neemt HaVeP, die wekelijks tussen Nederland en Macedonië rijdt, de medicijnen **gratis** mee. En zo ook deze keer. Om ca. 12.00 uur zijn wij en de chauffeur Zulfi bij de douane, maar de controle kost weer veel tijd.

Met name de invoer van de etalagepoppen is een probleem. We hadden van te voren toestemming gevraagd en toch worden er weer allerlei papieren gevraagd en moeten we invoerkosten betalen.
Deze laatste zijn buitenproportioneel hoog en in geen verhouding tot het werk en de salarissen in Macedonië!! We tekenen derhalve officieel protest aan, maar betalen (privé) toch, want Jone wil de poppen graag hebben. Uiteindelijk komt alles weer goed en kunnen we alle hulpgoederen meenemen naar het ziekenhuis in Oteševo.

Woensdag 05 oktober op tijd opgestaan. Om 08.00 uur gaan we met Žive naar Skopje. We hebben om 11.00 uur een afsprak met onze ambassadeur Mr. Wouter Plomp, die daar in augustus 2015 is benoemd. Om privéredenen konden we hem vorig jaar niet bezoeken, maar dit jaar verzoekt hij ons wederom dringend om te komen kennismaken, omdat hij al veel over ons heeft gehoord. We hebben met hem en zijn secretaresse Verica Andreevska een zeer hartelijke ontmoeting, die ruim een uur duurt. Hij wil alles weten over ons werk en de Stichting. Ook bij hem kaarten we het onheuse gedrag van de douane aan en hij belooft een brief te schrijven. Hij zegt ook toe om Resen (burgemeester Gjoko Strezovski) en ons ziekenhuis te bezoeken. Na afloop krijgen we een oranje T-shirt met de tekst: “Macedoniërs houden contact de Nederlanders” en achterop: “Skopje houdt van fietsen” (onze vorige ambassadrice Simone Filippine verplaatste zich in Skopje per oranje fiets i.p.v. met de dienstauto). Na een foto nemen we afscheid en wandelen wat door het centrum van Skopje. Er is hier voor miljoenen gebouwd en er zijn heel veel standbeelden opgericht. Zoveel dat men zelfs spreekt over het “Disneyland van Skopje”. Want daar is wel geld voor, maar niet voor de rest van het land.
Daarna gaan we op bezoek bij bisschop Pimen. Deze op één na hoogste kerkvorst van de Macedonisch Orthodoxe kerk, is een dorpsgenoot en vriend van Žive. Wij kennen hem nog van de tijd dat hij op de middelbare school zat en de hernieuwde ontmoeting was allerhartelijkst. Vader Pimen heeft als werkterrein West-Europa en bezoekt in dat kader ook Nederland.

Donderdag weer naar ons ziekenhuis om de medicijnen officieel over te dragen aan het hoofd van de apotheek Antina Toskovska. Ze benadrukt wederom het grote belang van onze hulp, met name de kostbare luchtweg- en longmedicijnen zoals ambroxol en prednisolone zijn erg belangrijk.
Vrijdag regent het pijpenstelen en onweert het, zodat wie die dag maar thuis blijven en helpen Dine met wat klusjes in en om het huis. Zaterdags is boodschappendag. We bezoeken de oude en de nieuwe markt, waar het erg druk is. We kopen voor ons zelf een paar kilo punt paprika’s. Om 11.00 uur hebben we een ontmoeting met de burgemeester. Hij wil ons nog ontmoeten en het plakboek zien dat we van elke reis maken. Omdat het niet anders kan komt hij op zijn **vrije dag** naar het gemeentehuis! Tijdens het gesprek vertelt zijn persvoorlichter dat Resen sinds 2 jaar een centrum voor mensen met een beperking hebben. Deze mensen werden vroeger weggestopt, maar krijgen nu (beperkt) hulp en begeleiding. In een deel van de oude sporthal is deze “Humanitarna Prespa” gehuisvest. 2 Kleine ruimten waar mensen van 7 t/m 70 jaar overdag therapie krijgen. Hoewel het zaterdag is, komen 2 begeleiders naar dit centrum om ons uitleg te geven over hun functioneren. Zij vragen ons ook of wij hen kunnen steunen. Een indrukwekkend en goed initiatief. Ook hier zijn we weer allerhartelijkst ontvangen. Aan het eind van de middag gaan we naar het klederdracht museum van Jone in Podmocani om de poppen te brengen. Hij is tot tranen toe geroerd omdat wij hem 4 poppen geven, waarvan 1 een man is, die hij nog niet heeft, zodoende kan hij eindelijk een mannenkostuum tonen. Over klederdracht gesproken, ’s avonds krijgen we bezoek van de voorzitter van de volksdansgroep van Resen. Deze groep bestond vorig jaar 70 jaar en bestaat uit 230 dansers. Ze treden op in binnen- en buitenland en willen graag naar Nederland komen. Omdat wij in Groningen (Warffum) een jaarlijks volksdansfestijn hebben (Op Roakeldais = Op Goede Geluk) beloven we dat we contact op zullen nemen om de mogelijkheid te bekijken of ze volgend jaar of zo daar kunnen optreden.

Zondag gaan we barbecueën en brengen de dag door met familie. Maandag brengen we een bezoek aan Sv. Naum. Dit kleine kerkje staat aan de zuidkant van het Ohridmeer op de grens met Albanië en is in 905 gebouwd. Naum is hier ook begraven. Het kerkje is van binnen helemaal beschilderd met fresco’s. De vele pauwen die er lopen geven het geheel een apart karakter. Tijdens de lunch in Star Sokak in Resen nemen we afscheid van de directie van ons ziekenhuis en moeten beloven volgend jaar weer te komen.
Dinsdag nemen we om 08.00 uur afscheid van Dine (altijd weer een moeilijk moment) en brengt Žive ons naar het vliegveld van Ohrid. Om 10.50 uur stappen we in de leeg uit Nederland gekomen Boeing van Corendon (het is nl. de laatste retourvlucht van dit seizoen) en landen veilig om 13.30 uur op Schiphol. We kunnen met de trein van 15.03 uur naar Groningen waar Henk ons ophaalt. Lies heeft de maaltijd gereed (stellen we zeer op prijs) en zijn dan om half acht, moe, maar met een voldaan gevoel, weer thuis. **Missie volbracht**! De volgende dagen hebben we gelijk weer veel verplichtingen, zodat we in het weekend pas weer een beetje op verhaal kunnen komen en ons gaan bezinnen op volgend jaar.

Heel veel dank voor uw onmisbare financiële steun.